

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716203863
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8716203863.1

Uznesenie

I. súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci navrhovateľky Y. W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. O. XX, XXX XX A. D., zastúpenej Mgr. Kristínou Hohlíkovou, advokátkou, so sídlom Nám. Sv. Egídia 55, 058 01 Poprad proti odporcom : 1. O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX O., zastúpenému : JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 62, 2. mal. B. U., nar. X.X.XXXX, bytom Q. O. XX, A. D., o určenie otcovstva s prísl., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 26. 05. 2016, č. k. 9C/165/2015-22 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľka navrhla nariadiť predbežné opatrenie, ktorým sa domáhala aby súd odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého B. U. mesačne sumou 150,- eur a na jej výživu sumou 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie zdôraznil, že vo veci samej prebieha konanie o určenie otcovstva k maloletému dieťaťu. Rozsudok, ktorým sa určuje otcovstvo je konštitutívny a rodičom sa tak odporca v prvom rade stane ku dňu vzniku rodinnoprávneho vzťahu až jeho určením za otca súdom, konštitutívne účinky nevznikajú priamo z ustanovenia § 62 Zákona o rodine. Uviedol, že je potrebné zásadne rozlišovať medzi rozhodnutím súdu o určení otcovstva s konštitutívnym účinkom a rozhodnutím súdu o zaviazaní otca prispievať na výživu svojho dieťaťa, ktoré má iba deklaratórny účinok a na predchádzajúce rozhodnutie môže iba nadväzovať. Je podľa súdu prvej inštancie vylúčené, aby súd rozhodol o zaviazaní odporcu v 1.rade platiť výživné v konkrétnej výške bez toho, aby určení takejto osoby za rodiča - otca predchádzal určitý právny stav- manželstvo, súhlasné vyhlásenie rodičov alebo rozhodnutie súdu o určenie otcovstva, na čo samozrejme ďalej nadväzuje určenie vyživovacej povinnosti samotnej navrhovateľke. Súd prvej inštancie preskúmal predložené listinné dôkazy- rodný list maloletého dieťaťa a písomné vyjadrenie navrhovateľky a mal za to, že návrhu na predbežné opatrenia vyhovieť nemožno. Na základe uvedeného nemal za osvedčenú potrebu nariadenia predbežného opatrenia a potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, rozhodol preto o zamietnutí návrhov na nariadenie predbežného opatrenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, aby jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo vyhovené. Podľa jej názoru, súd prvej inštancie vyvodil nesprávny právny záver podľa ktorého nariadiť predbežné opatrenia možno iba voči osobe, ktorej rodičovstvo - otcovstvo je už určené. Takouto právnou konštrukciou súd prvej inštancie v podstate poprel právo nezosobášenej matky ako aj právo dieťaťa, ktorého rodičovi doposiaľ judikované rodičovstvo nebolo podľa tretej domnienky otcovstva na súdnu ochranu. Už z povahy formulácie tretej domnienky otcovstva je zrejmé, že navrhovateľka v čase začatia súdneho konania nebude disponovať žiadnym dôkazom o tom, že muž, ktorého v návrhu označí za otca v

rozhodnom čase s matkou súložil. To, že odporca je otcom maloletého dieťaťa je v tomto štádiu konania skutočnosť v podstate nepreukázateľná. Navrhovateľka nemá a nemôže disponovať žiadnym dôkazom o tom, že odporca s ňou v rozhodnom období súložil. V konaní o nariadení predbežného opatrenia sa dokazovanie zásadne nevykonáva. Za účelom osvedčenia rozhodujúcej skutočnosti navrhovateľka verne a pravdivo v návrhu opísala všetky rozhodujúce skutočnosti, uviedla, že v rozhodnom období sa so žiadnym iným mužom intímne ani inak nestýkala, vyhlasuje, že na strane odporcu v 1.rade počas ich spolužitia a v čase biologického splodenia maloletého dieťaťa neexistovali žiadne fyziologické prekážky, ktoré by bránili počatiu. Tiež poukazovala na to, že odporca v 1.rade jej vo februári poslal sumu 1000,- eur z titulu príspevku na časť nákladov spojených s pôrodom a z titulu výživného na dva mesiace. Týmto dôkazom nedokáže preukázať, že odporca s ňou súložil v rozhodujúcom období avšak iný právny titul ako príspevok na tieto náklady medzi ňou a odporcom nebol. Navrhovateľka tiež disponuje množstvom spoločných fotografií, z ktorých 3 fotografie dokladá a ktoré preukazujú dlhodobý vzťah medzi ňou a odporcom v prvom rade. Uvádza, že po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa odporca opätovne stretol s ňou a maloletým B.. Dokladá fotografie z 2.6.2016, z ktorých dôkazov vyplýva, že odporca javí k maloletému určité sympatie. Zdôrazňuje, že odporca v 1.rade sa viackrát s maloletým stretol, iný dôvod na dobrovoľné stretávanie sa, ako ten, že ide o jeho syna nie je, čo si odporca v 1.rade aj uvedomuje. Má za to, že uvedením týchto skutočností osvedčila dôvody pre vyhovieť jej návrhu. Má za to, že na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods.1 písmeno a) O.s.p. nie je nevyhnutné aby otcovstvo podľa tretej domnienky bolo otcovi dieťaťa judikované. Taktiež má za to, že súd prvej inštancie test proporcionality nevykonával, ale z postupu súdu je zrejmé, že tento bez akéhokoľvek vysvetlenia uprednostnil majetkové právo odporcu pred právom dieťaťa a matky na primerané životné podmienky. Súd prvej inštancie mal možnosť zasiahnuť do majetkovej sféry odporcu v minimálne potrebnom rozsahu a teda v nižšej miere ako to žiadala navrhovateľka, avšak takto nekonal. V zmysle týchto dôvodov navrhla podanému odvolaniu vyhovieť.

3. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril odporca v 1.rade, ktorý s odvolaním nesúhlasí. Poukazuje na to, že nemá záujem vyhnúť sa povinnostiam, ktoré by mu vyplynuli v prípade ak by sa určilo, že je otcom maloletého dieťaťa, avšak vzhľadom k tomu, že od rozchodu účastníkov vo februári 2015 došlo k intímnemu styku len jedenkrát, má záujem aby bolo jeho otcovstvo jednoznačne potvrdené a preto navrhoval navrhovateľke niekoľkokrát aby bol vykonaný test otcovstva, čo ona kategoricky odmietla. Preto v konaní bude trvať na tom, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či je otcom dieťaťa alebo nie. V prípade ak bude potvrdené, že je otcom dieťaťa, bude sa dožadovať aby zo strany navrhovateľky boli tiež rešpektované jeho práva ako otca dieťaťa. Potvrdil, že navrhovateľke zaslal finančnú čiastku vo výške 1000,- eur s tým, že peniaze posielal tak, aby navrhovateľka mala finančné prostriedky minimálne na obdobie celého roka. Má za to, že kým nie je jednoznačne potvrdené, že otcom maloletého dieťaťa je on, nie je možné podanému návrhu vyhovieť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods.1 C.s.p.) preskúmal rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§385 C.s.p.) v zmysle zásad vyjadrených v § 65, § 66 zákona č. 161/205 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C.m.p.) a dospel k záveru, že odvolanie dôvodné nie je.

5. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 360 ods. 1 C.m.p. neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

7. Podľa § 366 C.m.p. neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

8. Inštitút neodkladného opatrenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení má predbežnú povahu a možno ho nariadiť vtedy, ak nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie o veci. Jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov a predpokladom jeho nariadenia je aspoň osvedčené právo a aspoň osvedčené ohrozenie tohto práva.

9. Neodkladné opatrenie, ktorým súd nariaďuje platenie výživného v nevyhnutnej miere sa nariaďuje na návrh, ak ide o výživné pre inú než maloletú osobu a aj bez návrhu, ak ide o vec starostlivosti o

maloletých, teda ak oprávnenou osobou je maloleté dieťa. Toto neodkladné opatrenie možno nariadiť, ak je uplatňovaný nárok na výživné, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine. Je potrebné prisvedčiť argumentácií navrhovateľky v tom zmysle, že vo veciach určenia otcovstva môže súd neodkladným opatrením nariadiť odporcovi aby platil výživné v nevyhnutnej miere, aj keď nie je ešte úplne isté, že je otcom dieťaťa, ku ktorému sa má určiť otcovstvo. Pokiaľ však ide o prejednanú vec, je zrejmé, že konanie o určenie otcovstva (§ 105 písmeno b) C.m.p.) k maloletému dieťaťu je v jeho začiatočnom štádiu, vyjadrenia účastníkov k predmetu tohto konania sú v rovine rozdielných tvrdení a odporca v 1.rade prezentuje pochybnosti o svojom otcovstve. Navrhovateľka nepopiera, že odporca v 1.rade v rámci ich vzájomnej komunikácie pred začatím tohto konania navrhoval v tejto súvislosti zabezpečiť posudok znalca z odboru genetiky (analýzu DNA), ktorým by sa tieto pochybnosti vylúčili. Navyše aj pri zohľadnení argumentácie navrhovateľky v danom štádiu konania nárok osvedčený nie je aj so zreteľom na to, že neodkladným opatrením možno určiť výživné len v nevyhnutnej miere a účastníci konania zhodne uvádzajú, že odporca v prvom rade poskytol navrhovateľke vo februári 2016 finančnú čiastku 1000,- eur .

10. Je preto správny záver súdu prvej inštancie o neosvedčení nevyhnutnosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov v danom štádiu konania. Odvolací súd zdôrazňuje, že vzhľadom na výsledky ďalšieho dokazovania, ktoré bude potrebné vykonať v zmysle návrhov účastníkov, nebude vylúčený postup súdu prvej inštancie podľa § 366 C.m.p. , keď terajšie rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ak dôjde k zmene skutkových okolností nebude zakladať prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 C.s.p., § 329 ods. 3 C.s.p.).

11. So zreteľom na tieto dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

Poučenie:

Pri tomto uznesení odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods.1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods.1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).